

WAGNERIANA CATALANA Nº 29 ANY 2008

TEMA 3.6: TETRALOGIA. DER RING DES NIBELUNGEN

TÍTOL: **L'ÒPERA DE SEATTLE APOSTA PER UN WAGNER CLÀSSIC**

AUTOR: *Eva Muns*

Agost de 2009: L'Anell del Nibelung

Podem qualificar de gloriosa la programació de **l'Anell** de l'Òpera de Seattle que va tenir lloc l'estiu de 2005, gràcies a l'empenta i entusiasme del seu Director general Speith Jenkins, que va ser nomenat director de la Seattle Opera l'any 1983. Va substituir en el càrrec a Glynn Ross (Tucson, 1915 - Arizona, 2005), que al llarg del seu mandat i amb la idea de programar el mes d'agost tot el cicle complet de **l'Anell**, -cosa que va aconseguir l'estiu de 1975 -, a la manera de Bayreuth, és a dir, programant en una setmana les quatre jornades del cicle. Per començar, l'any 1972 va posar en escena **La Walkyria**, **Sigfrid** l'any 1973 i **El Capvespre dels déus** l'any 1974. Les seves preferències per Wagner es fan paleses amb els títols que ha estrenat des que va ser nomenat pel càrrec actual: **Tannhauser**, l'any 1984, l'any 1986 **l'Anell**, 1989 els **Mestres Cantaires de Nuremberg**, 1994 **Lohengrin**, 1998 **Tristany**, l'any 2000 **l'Or del Rhin** i **La Walkyria**; el 2001 **l'Anell**, el 2003 **Parsifal** i 2005 **l'Anell**. La seva afecció arrenca de l'estiu de 1959 quan va visitar per primera vegada Bayreuth, des de Salzburg on estava estudiant dret internacional.

Speith Jenkins selecciona amb molta cura els cantants que han d'actuar a Seattle. No es fixa només en una bona veu, en una tècnica brillant o una actuació correcta. Ell mateix manifesta: " Miro de triar les persones idònies per a cada rol. Les escolto i intento juntar-les. Cerco nova gent, recupero la gent que estimo, els reuneixo, els barrejo i comprovo si funciona. La prova de foc per fer un casting és la **Cavalcada de les walkyries**, perquè estàs acoblant grans veus de vuit dones i no tens idea de com anirà fins que no comença. Vaig descobrir ja fa anys que haig de posar a prova la meua oïda, de manera que si les veus m'han agradat individualment, segurament funcionaran com a equip. L'òpera és una forma molt peculiar d'art; representa el gust d'una persona i a la Seattle Opera, aquesta persona sóc jo. Treballar per a l'òpera no

ho sabia fer en grup. És el meu gust personal. Això és el que he fet des que vaig començar. M'agrada envoltar els espectadors amb la paraula. M'agrada un so personal. No m'interessa un artista que només canta bé. No m'interessa una persona que canta correctament però sense personalitat. No m'agrada el cantant a qui no se l'entén. Això vol dir que tots han de pronunciar les paraules perfectament i fer bé també totes les altres coses: jo aposto per això. És el que realment desitjo. No m'oblido mai de la Carol Vaness que va anar a Itàlia a aprendre l'italià amb fluïdesa. La diferència en les seves interpretacions era remarcable ja que treballava amb quelcom que ella coneixia, no es limitava només a memoritzar la lletra. Tinc una espècie de predilecció per fer debutar a gent jove. Per aquest motiu, escolto tanta gent i després faig l'aposta. Sempre estic apostant! De vegades fallo, perquè la persona triada no respon. Però d'altres, els daus ja estan tirats i la confiança amb ells dipositada i és sorprenent veure com aprofiten l'avinantesa.

Alguns apunts destacables del Ring 2005 Amb la distància del temps transcorregut, voldria compartir amb els lectors algunes impressions que aquelles representacions van despertar-me.

La primera escena de **l'Or** va ser espectacular. **Les filles del Rhin** "nedaven" literalment en escena, mentre interpretaven el seu paper. Evolucionaven endavant i endarrera, horitzontal i verticalment, entre mig de parets subterrànies, mentre que en el centre de l'escena en una espècie de cova subaquàtica, es destacava la lluentor de **l'Anell**. A l'escena final, grans avets conduïen al Walhala, ubicat en darrer terme d'alt d'un turó.

En el primer acte, de **La walkyria** l'escena estava dividida en dos parts: a la dreta, mig escenari l'ocupava un bosc partit per un camí, i a l'esquerra, la cabana de **Hunding**, amb el freixe i **Nothung**; una taula i cadires rústegues a la vora del foc. El segon acte, era un paisatge de muntanya en època primaveral. Un riu al centre dividia l'escenari amb un escarpat a l'esquerra, un camí en el centre i un prat a la dreta. El cel es destacava especialment, amb variacions de tonalitats. Recordo amb emoció l'entrada de **Brunhilde** amb un cavall en escena, fet que va despertar un entusiasme delirant entre el públic, el foc real voltant la roca de **La Walkyria**, espetegant poc a poc; la **Cavalcada de les walkyries**, vestides amb capes vermelles i cotes grises, la cabellera estesa

o trenada sota els respectius cascos alats, amb un moviment escènic i una força increïbles. Remarcable la tendresa amb que **Brunhilde** s'acomiada de **Siglinde**. En canvi, l'escena dels adèus entre **Wotan** i **Brunhilde**, poc emotiva i massa estàtica pel meu gust, degut principalment a la complexió de la **Walkyria**, que limitava la seva evolució en escena. De **Sigfrid**, destacaria **Fafner**. És un drac com dissenyat per Spielberg. Evoluciona per l'escenari, treu la cua per la sortida de la cova, té pinces articulades i movibles com de cranc gegant i els ulls són uns punts de llum verda i vermella molt potents. Un pèl exagerat, una mica infantil pel meu gust, però espectacular i molt del gust del públic nord-americà, que resultà impactat. **Erda**, desapareixent literalment d'escena a través d'un plec del mur situat darrera seu; i del **Capvespre**, recordo especialment **les tres Nornes**, teixint el destí davant d'un paisatge fosc, ferèstec; on nevava lleugerament...i en el preludi i primera escena del tercer acte, **les Filles del Rhin**, convertides en sirenes, banyant-se, a primer terme de l'escenari, empaitant **Sigfrid** per fer-se amb l'**Anell**. Pel Rhin flueix l'aigua de debó. Elles juguen, xipollegen, es mullen...

Detalls cuidats, actituds ben logrades, ambientació natural amb concordança amb l'argument... una aposta estètica i valenta de l'Opera de Seattle per a representar un Wagner com es mereix.

Com a aspectes poc lograts, (que he dubtat en comentar-los) inclosos segurament, per imbuir l'obra d'un cert aire "divertit" i distès, només destacaria l'actitud despectiva i una mica grollera de **Wotan**, en parlar amb **Brunhilde** sobre la imminent arribada de **Fricka**; els intents de **Sigfrid** de punxar la cua a **Fafner**, el botí que presenten les **Walkyries** després de la Cavalcada, format per uns sacs d'on treuen restes humanes: un cap, un braç..., el seguici fúnebre de **Sigfrid** on apareix una llitera amb un cérvol mort.... detalls inventats, que filant molt prim, i des de la ortodòxia en les escenografies que defensem, farien bé d'eliminar. De tota manera, són petits detalls, moments insignificants en el total de les més de 15 hores del Ring sencer i que bé podria ser que en la propera temporada no apareguessin.

El Ring de l'estiu 2009

Aquelles funcions del ja llunyà agost de 2005 van ser, com hem dit, veritablement increïbles, a l'alçada de les del Met de New York, tant a nivell

musical i de veus com de muntatge escènic. Després de l'èxit obtingut i fidels a la seva promesa de muntar un altre "**Anell**" que estigués a l'alçada –o superés– l'anterior, a Seattle ja estan escalfant motors per oferir a l'afició wagneriana d'arreu del món una **Tetralogia** completa, magníficament representada, distribuïda en tres cicles de sessions. Les dates de les representacions pel 2009 seran les següents: Primer Cicle, dies 9-10-12 i 14 d'agost, Segon cicle: 17, 18, 20 i 22 d'agost i tercer cicle 25, 26, 28 i 30 d'agost. Tenen intenció de presentar el proper Ring per l'agost de 2013.

Els Cantants

El repartiment previst per a la **Tetralogia** d'enguany, format en la seva majoria per noves veus, és el següent:

Wotan, *Greer Grimsley*; el poderós baix-baríton va debutar al Ring de Seattle el 2005, procedent del Teatre de La Fenice de Venezia, on l'havia interpretat anteriorment. La seva veu ha guanyat amb matisos i profunditat.

Brunhilde, *Janice Baird*. El director general Speih Jenkins declara: He voltat tot el món per trobar la veritable **Brunhilde**. L'he triada per la seva gran veu i la seva habilitat dramàtica. Va cantar Elektra a Seattle l'octubre passat . Ha cantat **La Walkyria** a la Deutsche Oper de Berlin i a l'Opera de Marsella. Altres rols wagnerians de Baird , són **Isolde** a Buenos Aires, Roma Hamburg i Toulouse; **Ortrud** a Dresden i Bilbao, **Senta** a Santiago de Xile. També ha cantat obres de Verdi i Puccini. El seu debut al Met, es va produir com a conseqüència d'una indisposició de Deborah Voigt. *Janice Baird* així ho explica: ..."Era la cover d'**Isolda** i estava a les bambalines. De sobte, l'assistent del Met, va venir al meu camerino en el descans entre el primer i el segon acte i em va dir que la Deborah no es trobava gaire bé. Vaig respirar a fons i vaig preguntar: -Què vols dir? Ell respongué: -Intentarà continuar, però has d'estar preparada .L'acte segon va començar, vaig relaxar-me una mica i vaig pensar que no passaria res. Però de sobte, a meitat d'acte, la Deborah es va trobar pitjor i no va poder continuar. Aleshores es va deturar la representació, van anunciar el què passava, em van posar un vestit i m'engegaren a escena...Va ser el meu debut al Met! L'audiència va estar encantada, va aplaudir molt i em va donar la benvinguda. La següent representació vaig fer-la sencera. I el públic va sortir encantat. Estava molt contenta de ser tan ben acceptada a casa meua. Era

molt important per a mi, no només perquè feia el meu debut al Met, perquè el rol que estava representant era tan important sinó també perquè soc novayorkesa, nascuda a Manhattan. He passat moltes nits asseguda al pati de butaques entre mig del públic. Això era molt personal. També és un gran honor que havent estat a Nova York, hagi pogut cantar l'important paper d'**Isolda** al Met... sí era un vell somni i s'ha fet realitat! És la primera vegada que estic a Seattle. Tampoc no he estat mai al llunyà oest. Sempre he viscut a Charlotte, NC. He tingut sempre el somni d'agafar un cotxe i fer un tomb pel Gran Canyon i els voltants. M'agrada muntar a cavall i sempre he volgut fer una passejada per allà com els cowboys. La faré un dia d'aquests... Estic desitjant treballar a Seattle. He actuat amb Greer Grimsley i amb Richard Paul Fink i altre gent en el repartiment del **Ring**, per tant em trobo en un ambient familiar. Molts col·legues meus han cantat a la Seattle Opera i parlen meravelles de la ciutat i de la companyia; el clima és bo, el treball d'alta qualitat, els artistes ben triats. La gent que hi canta desitja tornar-hi. Tot plegat m'excita a actuar aquí. **Brunhilde** és un dels grans personatges. És el gran rol femení. Comença essent una noia jove amb esperances i expectatives. Circula amb optimisme per la vida, pren dures decisions, perd al seu pare, s'enamora d'un noi per esser traïda per ell després. Més tard se'n adona que ella ha sigut enganyada i entén tota la història; és una dona que creix amb el temps i aconsegueix una gran dosi de saviesa. Bàsicament representa un llarg viatge en la vida d'una dona. A diferència d'*Elektra*, no sap com acabarà el viatge; al principi no sap que tot acabarà malament, riu, es diverteix, és una persona optimista. Està segura que no vol fer cap mal a **Siegfried**, no vol que res dolent li passi, confia en el seu jove heroi; està segura que prendrà la decisió més encertada i farà el millor. L'estima de debó. Cantar **Brunhilde** requereix molta energia, realment és com fer una marató”...

Sigfrid, *Stig Fogh Andersen*. Ha cantat **Sigfrid** a Copenhaguen, Munic i Berlin. Aporta la seva joventut i la seva personalitat a l'heroi wagnerià.

Stephanie Blythe, **Fricka**, **primera Norna** i **Waltraute**. Jenkins diu que un dels seus èxits va ser fitxar-la pel Ring 2000, on va ser **Fricka**. Ara ha volgut representar també els altres dos papers.

Sieglinde i Tercera Norna. *Margaret Jane Wray.* La seva veu ha evolucionat des que va cantar el primer paper al **Ring** 2000. Al principi era una soprano lírica amb un timbre de veu fosca; després ha desenvolupat una veu més heroica per representar dramàtica i vocalment de manera perfecte aquests rols.

Stuart Skelton. **Siegmond.** Speith Jenkins va escoltar-lo per primera vegada a Seattle, ara fa cinc anys. Va restar impressionat per la bellesa i potència de la seva veu. Anava rere seu per fer que actués a Seattle des que va conèixer els seus èxits com a **Parsifal** i **Siegmond**, i en papers d'òperes italianes i franceses a diversos teatres d'Europa. És un brillant i poderós tenor, amb les notes baixes necessàries per fer **Siegmond**. Debut a Seattle l'any 2009.

Richard Paul Fink, **Alberich.** És el gran **Alberich** des de l'any 2000. La seva complexió atlètica, la seva poderosa i expressiva veu doten de personalitat aquest important personatge que representa a diversos teatres del món.

Daniel Sumegi, **Fafner i Hagen.** Descobert a Londres, la seva rica veu va ser escoltada a Seattle per primera vegada a l'**Holandès** de l'estiu passat, on obtingué un important èxit. Combina la seva potent bona veu per a interpretar a la perfecció el poderós **Fafner** i el diabòlic **Hagen**.

Andrea Silvestrelli, **Fasolt i Hunding.** Un italià en el **Ring**? El Director general troba que la seva veu encaixa exactament amb la figura del sensitiu gegant, però pot també acomodar-se per interpretar el rabiós i violent **Hunding**. Actua sovint a la Lyric Opera de Chicago. Impressiona el domini de la llengua i la potència de la seva veu. Debutarà a Seattle.

Kobie van Rensburg. **Loge.** Va interpretar Grimoaldo a *Rodelinda*, al Met. La temporada passada va fer un meravellós *Idomeneo* de Mozart. No és especialista en Wagner, però confien que la combinació de la seva intel·ligència, la seva correcta dicció, la qualitat de la veu i la seva magnífica actuació produiran un excel·lent déu del foc. Debuta a Seattle.

Maria Steijffert, **Erda i Rossweisse.** Speith Kenkins va sentir-la a Copenhagen i va detectar una gran veu, molta presència i molta facilitat per a comunicar amb el públic. Cantava "Weiche, Wotan" amb la força justa i **Erda** del **Sigfrid**, superant les dificultats i complicacions del compromès paper. Debuta a Seattle.

Dennis Petersen, **Mime.** Debuta a Seattle.

Julianne Gearhart, Michele Losier i Jennifer Hines seràn les acròbates **Filles del Rhin**, a Seattle 2009. Elles seran **Woglinde, Wellgunde i Flosshilde**. A part d'estudiar les seves partitures s'estan entrenant per representar el seu paper, fent com si nadessin en les aigües del Rhin, amb la intenció de millorar, si és possible, l'efecte aconseguit l'any 2005. El mestre Carpenter i el mestre de vol Tim Buck, són els responsables del disseny dels aparells voladors, controlats per dues persones per a cada cantant, que permeten que les ninfes del Rhin sobrevolin l'escenari de manera horitzontal i vertical, donant l'imatge d'autèntiques nedadores.

Interpretar Wagner, com tothom sap, no és tasca senzilla. Volar, cantar i actuar alhora a prop de 15 metres d'alçada és quelcom espectacular, i fer-ho simultàniament requereix un considerable esforç. El cantant necessita el suport del terra, recolzar-s'hi bé, per utilitzar el diafragma, controlar la respiració i emetre la veu. Buck i el seu equip han posat als peus de les cantants un fragment de fibra de vidre transparent sobre la que s'hi coloquen i aquesta plataforma, unida a uns tirants i als arnesos que porten posats, permeten que les cantants, un cop issades, puguin evolucionar i cantar sense massa problemes. La Seattle Opera ha disposat un entrenador particular pel trio per tal que pugui treballar els músculs abdominals i estomacals i quan arribi l'estiu, les tres cantants es trobin plenament en forma per representar els seus papers

L'Equip Artístic

Comandarà l'orquestra *Robert Spano*, que ja va fer-ho l'any 2005, amb gran èxit. Procedeix de l'Atlanta Symphony. *Stephen Wadsworth*, productor i director artístic desde 1989. Utilitza la bellesa natural de la zona del Pacífic Nord per a muntar la **Tetralogia**. Segueix la mateixa línia que el seu Director general i s'esforça

en posar en escena els drames wagnerians amb tot detall i màxima cura, arribant a produir efectes veritablement extraordinaris. L'escenògraf és *Thomas Lynch*, creador dels escenaris realistes d'aquesta producció. Dissenyador de vestits *Martin Pakledinaz*, mestre il·luminador *Peter Kaczorowski*, mestre perruquer i maquillador *Denise O'Brien*, Mestre tècnic de vol i dissenyador del foc, *Charles. T. Buck.*,

Alternatives al Ring

La ciutat de Seattle, a l'estat de Washington, està ubicada a l'extrem nord-oest dels Estats Units, per sota d'Alaska, a uns 80 km al sud de la frontera amb Canadà. És una ciutat amb clima atemperat degut als corrents càlids provinents de la costa del Pacífic. Està situada sobre una sèrie de petits turons amb vistes a les profundes aigües del port del *Canal Puget* i al lluny es poden veure les muntanyes *Cascade* cap a l'est, l'*Olympic National Parc*, a l'oest i el pic volcànic *Mont Rainier* de prop de 4.000 m cap al sud. Aquest emplaçament afavoreix que es puguin fer sortides d'un dia per a visitar els voltants, en els dies que no hi ha representacions. La ciutat és moderna. El seu monument més distintiu és l'*Agulla Espacial*, de 605 peus d'alçada i el mono-rail que travessa la zona més central de la ciutat. S'hi distingeixen dos parts ben diferenciades, el centre i la zona del port.

La zona costanera està ubicada a la part més baixa d'un turonet darrera del *Pike Place Market*. Aquest Mercat és un atractiu i pintoresc lloc on en un recinte tancat hi ha diverses parades de flors, peix, fruites i verdures. Al soterrani del Mercat hi ha una galeria amb botiguetes. En aquesta zona s'hi ubiquen restaurants, comerços i activitats turístiques, i el port des de on surten ferrys i vaixells de línia per anar d'excursió per exemple a l'*Arxipèlag de Sant Joan*, cap a l'illa de *Whidbey*, amb el bosc de *Fort Ebey, Coupeville*, el poble més antic de l'illa amb el seu petit port tan pintoresc i el *Deception Pass*, amb un panorama

també un altre dia ferry l'illa de camí de l'*Olympia* arribar-se per *Sequim*, poble pels seus camps donen una nota

...Detalls cuidats, actituds ben logrades, ambientació natural amb concordança amb l'argument, noves veus... una aposta estètica i valenta de l'Opera de Seattle per a representar un Wagner com es mereix....

espectacular, o es pot visitar en *Bainbridge, National Parc* i aquesta ruta a que destaca de lavanda que impressionant

de color i d'aroma als voltants.. En el barri central, s'hi poden veure algunes cases d'estil victorià, galeries d'art, magatzems, hotels i cafès. S'hi troba també el *Frye Art Museum*, on l'agost de 2005 s'hi exhibia, a part del retrat de Richard Wagner obra de Lembach, una mostra de pintors romàntics, principalment

nord-americans, especialistes en els paisatges d'Alaska, del Far West o dels voltants de Seattle, com Sydney Laurence (1865-1940), Ted Lambert, Rusty Heurlin, Winslow Homer (1836-1910), Glenn Smith, Albert Bierstadt (1830-1902).

Seattle té una important comunitat asiàtica, amb el seu particular Xinatown, ple de comerços i restaurants xinesos autèntics. Els barris ubicats a l'entorn del llac Washington, - Bellevue, Kirkland i Redmond, a l'est de la ciutat, són d'alt standing. A Seattle hi ha molta vida cultural, tenen una orquestra simfònica, un ballet i més de 400 companyies de teatre. Les representacions wagnerianes tenen lloc al Marion Oliver McCaw Hall, que va ser inaugurat el juny de 2003. Actualment és la seu de la Seattle Opera Foundation i del Pacific Northwest Ballet. D'estructura moderna, el teatre té capacitat per a 2300 persones. El hall del recinte és un ampli espai fred amb grans finestrals de vidre i alumini. L'agost del mateix any de l'estrena, es va representar **Par-sifal**. En aquest auditori s'hi organitzen molts actes culturals durant el curs i també simultàniament amb les representacions del **Ring**. Organitzen moltes activitats: tenen un programa de formació per artistes, per l'audiència i pels infants, així com una revista el *Seattle Opera Magazine*. Entre les iniciatives engegades per tal de donar una oportunitat a joves cantants europeus i americans, comptant amb el suport i l'experiència d'Asher Fisch, Principal Director convidat de l'Opera de Seattle, des de l'any 2006 organitzen un concurs de cant wagnerià:

La International Wagner Competition (IWC), amb la finalitat de descobrir i ajudar artistes de 25 a 39 anys amb veus dramàtiques amb l'empenta suficient per a cantar Wagner. Esponsoritza el concurs la Charles Simonyi Fund for Art & Sciences. Les audicions pre-selectives van tenir lloc a Munich, Londres i New York. Prop de 50 especialistes van escollir els millors vuit finalistes més dos alternates. Hi ha un premi en efectiu de 15.000\$ pels dos primers guanyadors i tots els finalistes tindran l'oportunitat de treballar amb l'opera de Seattle i amb altres companyies. Així per exemple, *David Rutherford*, un dels guanyadors de la primera edició del concurs, va ser **Wolfram** a la nova producció de *Tannhauser* a l'òpera de San Francisco la passada tardor.

Enguany els vuit finalistes han estat els següents,

Erin Caves, tenor de Stockton, CA., que s'ha presentat al concurs per tal de provar sort i obrir-se portes en l'ambient operístic dels EEUU, ja que la seva carrera de deu anys s'està desenvolupant principalment a Alemanya. Ha cantat **Siegmund** a Weimar.

Jason Collins, tenor de Beaufort, SC. va decidir dedicar-se a la música a partir d'haver assistit a la representació de *Lohengrin*, amb la "so beautiful" interpretació de Ben Heppner i Karita Mattila. Es mostra entusiasta admirador de Wagner i manifesta que els drames wagnerians no poden deturar-se per culpa de la direcció o producció i que la musica de Wagner és gloriosa. Va interpretar **El Mariner** a l'*Holandès* de la Seattle Opera.

Deborah Humble, mezzo-soprano d'Adelaide, Australia. Als set anys, tenia clar que volia ser cantant, malgrat iniciar-se amb els estudis de piano. Les seves aficions són ben senzilles, caminar, anar en bicicleta, cosir, fer punt de mitja, jugar a tennis o cuinar. Ha sigut **Erda** a l'*Or del Rhin*, de l'Opera de Hamburg.

Darren Jeffery, baríton de Cambridgeshire, Gran Bretanya. Als 20 anys va decidir que no es volia dedicar al cant. És molt casolà, li agrada la vida a l'aire lliure.

Peter Lobert, baix de Jena, Alemanya. Als 25 anys, va deixar els estudis a cinquè curs de medicina i va decidir ser cantant d'òpera. Està encantat de poder interpretar els rols wagnerians. Sent debilitat per J.S. Bach. Ha sigut **Hunding** a Karlsruhe

Elza van den Heever, soprano de Johannesburg, Sudàfrica. Als 18 anys va dubtar entre dedicar-se a ser chef de cuina o cantant. Va decidir-se per la música prenent com a referència Maria Callas, la veu de la qual admira enormement.

Michael Weinius, tenor, de Stockholm, Suècia. En els seus inicis a l'Opera de Stockholm, va rebre els consells del llegendari Ingvar Wixell, amb qui va tenir una bona amistat. Després d'evolucionar la seva veu de baríton a tenor, va ser molt meticulós amb els seus inicis en el repertori wagnerià i per a preparar el seu **Siegmund** no va dubtar en demanar el consell i el mestratge de James King, a qui va visitar als Estats Units i amb qui va seguir un entrenament vocal molt interessant. Va ser **Parsifal** al Varmlandsoperan de Karstad, Suecia.

Nadine Weissmann, Mezzo-soprano de Berlin, Alemanya. La seva afecció per la música arrenca de quan tenia cinc anys. La seva referència era Barbara Streisand; volia cantar i actuar com ella. Va ser **Erda** al *Sigfrid* de Weimar, Alemanya.

Els vuit finalistes van cantar a Seattle diversos fragments de nou de les tretze òperes de Wagner en versió de concert amb orquestra, sota la direcció d'Ascher Fisch. Els premiats en aquesta edició van ser **Elza van den Heever** i **Michael Weinius**. Es va concedir també un premi extraordinari pels millors intèrprets de Wagner. Els guanyadors van ser el baríton *James Rutherford*, que també va recollir el premi al cantat més votat pel públic i la soprano *Miriam Murphy*. El premi era de 15.000 dòlars per a cadascun. El jurat va estar format per Hans Joachim Frey, Ben Heppner, Peter Kazaras, Pamela Rosenberg, Stephen Wadsworth i Eva Wagner-Pasquier.

Durant el cicle d'aquest estiu, estàn previstos diversos seminaris i actes, oferts al públic: un *Ring Symposia*, comentaris a les *obertures del Ring* per Jonathan Dean, administrador artístic del teatre, i *Exploring the Ring*, amb Perry Lorenzo, director de l'àrea d'educació, entre d'altres.

Les representacions tenen lloc al Marion Oliver McCaw Hall, 321 Mercer Street, Seattle. Per reservar entrades i demanar informació es pot telefonar al 206.389.7676 o 800.426.1619 o contactar online a www.seattlering.com.

Eva Muns